

Miluju vstávání - Špinarová Věra

Že už stárnu,
zdává se mi k ránu,
jak můra, co lítá nad řekou,
že mám v šátku
dávat kosmetákům
tu daň tkáni odvěkou,
že nedotknu žíly,
že je všechno k zoufání,
k zoufání.

Že už stárnu,
zdává se mi, zdává
a jsem hrůzou spocená,
co se holkám toulá v hlavách,
je jen ženská doména,
nemám žádnou lásku ke spaní,
tak miluju vstávání,
vstávání, vstávání, vstávání,
vstávání, vstávání, vstávání,
vstávání, jéé.

Že už stárnu,
zdává se mi k ránu,
tak má postel stránku zlou,
to je zlé a holka ráda nemá,
ještě víc než ospalou,
proto nejsem blázen
že miluju vstávání,
vstávání, vstávání, vstávání,
vstávání, vstávání, vstávání,
vstávání, jéé.

Ráno mi pak právě spouští,
nejsem drzá ani tlouštík,
dlouhých nocí vím, co je můra,
proto vždycky já volám hurá,
když mi ráno budík zazvoní
a já můžu vstát.